

Knud Thomsen: Jeg vil gerne til den sidste talers bemærkning om § 3, stk. 3, sige, at dette forhold har været drøftet særdeles meget både i det danske udvalg og i vort fællesnordiske arbejde, og jeg kan for mit vedkommende varmt tilslutte mig det, der er anført i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig at man ikke har ment at kunne følge Patentagentforeningens forslag, der er det samme som det, den sidste ærede taler har nævnt, fordi man udtrykkelig mener, at man ikke kan godtage, at patentrettigheden ikke skal kunne gøres gældende over for den bruger, der køber i ond tro. Derfor er og bliver det rigtigt, som der står i bemærkningerne, at der kan gribes ind over for den, der med fuldt kendskab til patentet krænker eneretten. Dette kan man ikke have, det er jeg enig i.

Jeg vil yderligere gerne over for ministeren nævne, at i bemærkningerne til lovforslaget vedrørende § 1, stk. 2, er der gjort rede for lovkoncipienternes ønsker eller tanker omkring undtagelsesbestemmelserne, og der står her udtrykkeligt, at man ej heller har „optaget nogen undtagelse for kemiske forbindelser, der efter praksis ikke patenteres“. Det er dette, må ministeren forstå, striden i mange år har drejet sig om: de patenteres ikke efter praksis. Den hidtidige lov forbyder ikke at patentere kemiske forbindelser — det er de såkaldte stofpatenter — men efter praksis patenteres de ikke, og det, udvalget har ønsket, er ministerens tilsagn om, at praksis ikke ændres, før nøden banker på døren, således at der opstår overgangstid i denne henseende, en overgangstid, som udvalget altså har tilsluttet sig kan vare, indtil kap. III eller en anden nordisk ordning træder i kraft og dermed så at sige gør det naturligt på dette område at følge praksis. Ved at ophæve den nu går vi foran en række europæiske lande, hvad der nøjagtigt er det, vi ikke ønsker.

Poul Antonsen: Med den tone, hr. Knud Thomsen anvendte i sin omtale af mine bemærkninger om § 3, stk. 3, skulle man næsten tro, at de mennesker, der blev omtalt af hr. Knud Thomsen, lige var på grænsen af forbryderverdenen, når disse mennesker var i ond tro — med hævet stemme. Jeg vil endnu en gang gøre opmærksom på, at de mennesker, der er i ond tro, meget vel

kan være f. eks. gårdejere. Hvis der i Landsbladet har stået en advarende annonce, hvor et eller andet mejetærskerfirma meddeler, at de har gjort krav gældende mod en anden mejetærskervirksomhed, så er de pågældende landmænd, der får Landsbladet, i ond tro, uanset om de har læst annoncen eller lagt mærke til det. Det er derfor, vi er meget ked af, at vi har fået denne subjektive straffebestemmelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 25) findes i tidenden sp. 2287).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 140 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 60) findes i tidenden sp. 2293, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 87).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Peter Nielsen: Der er en del irritation over, at professionelle sportsskampe er fritaget for omsætningsafgift, medens f. eks. kulturelle forestillinger og lignende ting skal svare afgift. Finansministeren har derfor med tilslutning af hele udvalget stillet ændringsforslag om, at disse professionelle sportssopvisninger også belægges med moms. Ændringsforslaget er dog så rummeligt udarbejdet, at det ikke kan ramme amatør-sporten, og det er også over for udvalget oplyst, at man ikke vil betragte en professionel sportsudøver som professionel i det tilfælde, hvor han optræder uden at få honorar.

Hvor der er knyttet totalisatorspil til, skal der ikke svares moms, idet man vel mener, at det er beskattet hårdt nok i forvejen.

Ved ændringsforslag nr. 3 vil der nu blive mulighed for at godtgøre moms ved alt byggeri, dog ikke ved garager og sommerhuse, men f. eks. ved bygning af idrætshaller, kulturelle forsamlingssteder m. v. Her vil man kunne forvente en sådan godtgørelse. Man mener, det vil koste 20 mill. kr., men det er blot rimeligt at give en sådan godtgørelse.

Jeg anbefaler de tre ændringsforslag.

Svend Haugaard: Dels her i salen, dels over for ministeren direkte har jeg flere gange fremført ønsket om, at der kunne gives fritagelse for, eller må jeg hellere sige det sådan, at der kunne tilbagebetales erlagt merværdiafgift på idrætsanlæg, museer, forsamlingshuse og lignende. Da et andet forslag var til behandling her i tinget for en tid siden, udtrykte ministeren sin meget store velvilje heroverfor, og jeg var letsindig nok til at love en blomst eller måske endda en buket, hvis denne velvilje blev omsat i praksis. Da det lovforslag, vi nu behandler, kom frem, var der en tid optræk til, at det skulle være en buket af tidsler, men den gode vilje sejrede. Det synes jeg der i høj grad er grund til at takke ministeren for, og det vil jeg gerne gøre.

Samtidig vil jeg gerne stille det spørgsmål: hvordan med dem, der er i klemme mellem 1. juli og den dato, lovforslaget nu vedtages på? Det er lidt ubehageligt for dem, der har igangsat byggeriet netop i denne periode, hvis disse forholdsvis få skal komme i denne, set ud fra deres synspunkt og også set ud fra mit, meget uretfærdige klemme.

Men jeg skal også holde mit løfte, og derfor er der afleveret en buket, lad mig hellere sige en blomsterbuket, med tryk på blomster, dog iberegnet moms.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg takker for buketten og for den fulde tilslutning til de ændringsforslag, der er stillet. Herved er jo gennemført en række ændringer i loven om merværdiafgiften, som jeg tror vi kan sige vil bevirke, at der ryddes en del vanskeligheder til side for denne lovs administration, og at der skabes mere rimelighed.

Jeg er personlig glad for, at vi nu udvider byggegodtgørelsen, således at idrætsbygninger, kulturelle bygninger, museer osv. kommer med ind under byggegodtgørelsen. Og det er da klart, at denne byggegodtgørelse må ydes med tilbagevirkende kraft fra den dato, merværdiafgiften trådte i kraft.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1-3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 136 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Om folkepensionsbidrag).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 32) findes i tidenden sp. 965, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 149).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Peter Nielsen: Ved ligningslovens vedtagelse blev skattefradragsrettens bortfald bestemt. Det samme skete ikke med hensyn til fradragsretten for folkepensionspræmie, idet denne var foreslået afskaffet i et andet lovforslag, nemlig om ændring af lov om folkepension. Da den nuværende præmie på grund af fradragsretten nærmest er regressiv, er det selvfølgelig også meningen at ophæve dette fradrag. Imidlertid kan udvalget ikke nå at færdigbehandle hele forslaget inden jul, altså også selve satsernes størrelse. Derfor foreslås det at dele lovforslaget, således at blot fradragsrettens ophævelse vedtages for det kommende skatteår og fremover, medens udvalget fortsætter sit arbejde med den resterende del af forslaget. Jeg anbefaler dette.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget, hvorefter lovforslaget deles i 2 lovforslag, nemlig:

a) forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Om ophævelse af fradragsretten for folkepensionsbidrag) omfattende § 1, indledningen og nr. 2, og § 2 og

b) forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Om folkepensionsbidrag) omfattende § 1, indledningen og nr. 1, og § 2 vedtoges uden afstemning.

§§ 1 og 2 i lovforslag a vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets [lovforslag a's] overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Vedrørende det under b nævnte lovforslag indstiller udvalget, at behandlingen standses, og at lovforslaget vises tilbage til udvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Inden vi går til dagsordenens punkt 6, skal jeg lade foretage valg af det under punkt 7 nævnte udvalg.

Man gik da til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Sygekassegrænsen m. v.).

Valgt blev: Niels Mørk, Bladt, Peter Jørgensen, Waldemar Laurson, Hans Lund, Helge Nielsen, Tastesen, Peter Larsen, Søren Andersen, P. E. Eriksen, Evan Jensen, Clara Munck, Asger Jensen, Lis Møller, Skråpenborg-Nielsen, Hanne Reintoft og Erik Hansen.

Sluttelig foretoges punkt 6 på dagsordenen, som var:

Første behandling af forslag til finanslov for finansåret 1. april 1968-31. marts 1969.

(Lovforslaget (nr. 51) findes i tillæg D. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 1846).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne indlede min tale med at minde om, at det netop i disse dage, nøjagtigt den 19. december 1947, er 20 år siden, at den amerikanske præsident, Harry Truman, i den amerikanske kongres forelagde lovforslaget om økonomisk hjælp til Europa, efter at den daværende amerikanske udenrigsminister, George Marshall, havde holdt sin berømte tale den 5. juni